№ 82: ІСТОРІЇ, ЯКІ МИ РОЗПОВІДАЄМО

Тема номера: Історії, які ми розповідаємо

РЕДАКЦІЯ VERBUM

28 ЛИПНЯ 2021

Шановні читачі! Уже пів року на сторінках «Вербуму» ми говоримо про спілкування: про взаємодію між людьми; про пошуки спільної мови; про те, як сказане прямим текстом поєднується з численними комунікаційними контекстами; про відповідальність за слова і жести; про говоріння і слухання. А головне — про те, навіщо все це.

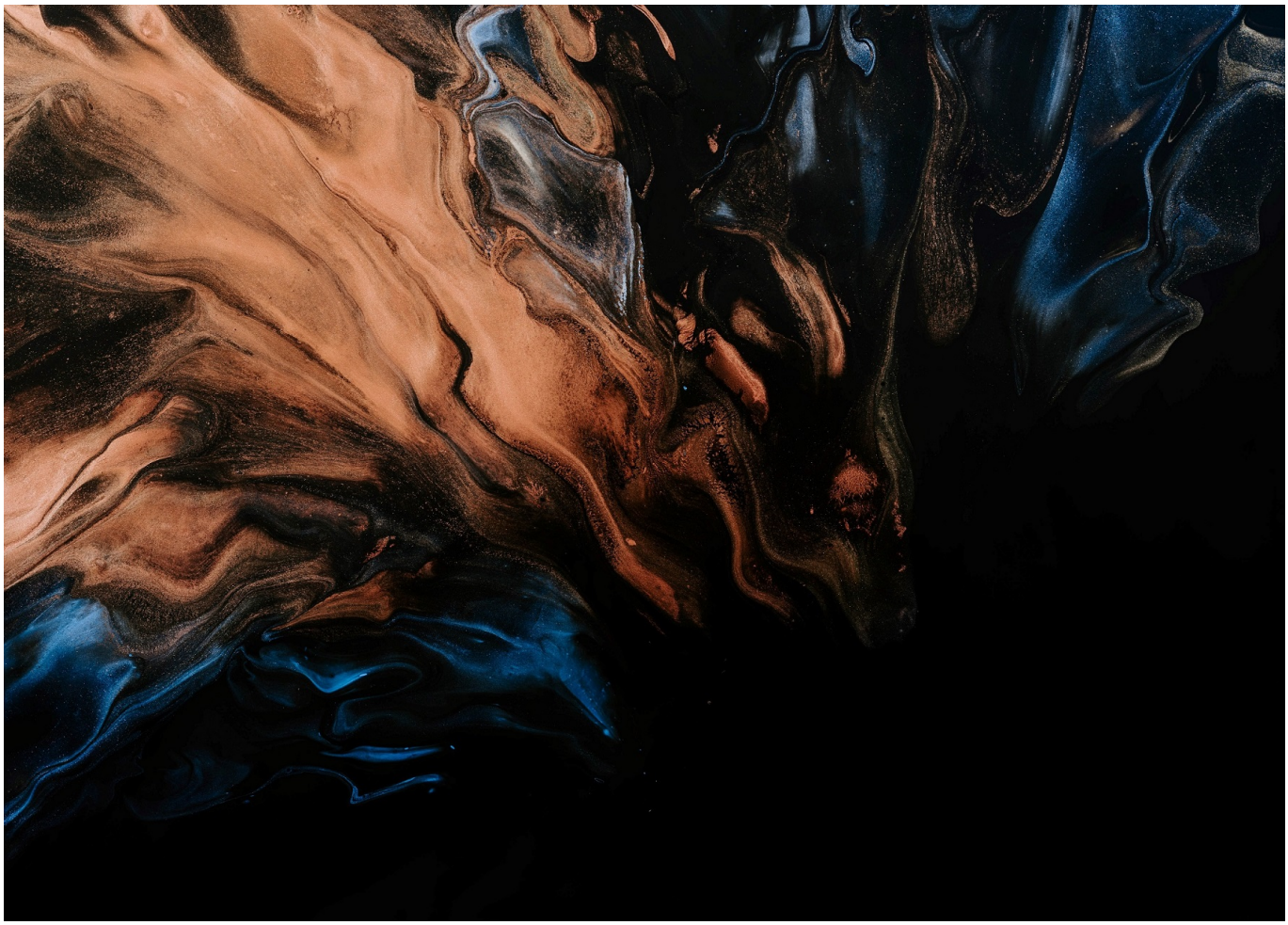

Pawel Czerwinski

За спиною в людства — мільйони років еволюції, за які виявилося, що сила, привабливість і кмітливість значно менше сприяють виживанню, ніж уміння порозумітися з іншими. Виявляється, нам не просто подобається слухати й розказувати історії, від невеличких пліток до багатосезонних серіалів: розповідання історій вшите в нас так глибоко, що його запросто можна вважати ознакою людськості. Ми ділимося одне з одним історіями, бо не можемо не ділитися. Спілкування робить нас повнішими, щасливішими, кращими.

Чи принаймні може зробити. Адже історії бувають різними. Якісь просто означують наше місце у світі, наче вишкрябане на лавці «Тут був я, дата, підпис». Інші вдаються до контрастів, щоб доступно пояснити, хто тут друг, а хто ворог, як у коміксі Тома Ґолда. Ще інші наполягають на тому, що не все так просто, і пропонують власну версію світобудови, у яку все досконало вкладається, якщо тут і там допомогти напилком (чи сокирою). Четверті кажуть, що просто хочуть нас розважити, але залазять у вухо й серце, мов набридлива пісня, якої неможливо позбутися. Одне слово, історії — це не тільки людське і життєдайне, це ще й людське і підступне. Навігація в морі наративів буває вкрай непростою, але вибір у нас невеликий: або пливти, або потонути.

Для цього випуску «Вербуму» — як ви вже мабуть помітили, значно більшого, ніж зазвичай — ми попросили авторів написати про те, що для них важливе у зв'язку з розповіданням історій, поділитися історіями, які саме зараз просять бути озвученими, подумати як про самі слова, так і про метатекстовий вимір. Вас запрошуємо до того самого: слухати не тільки історії, а й те, як їх розказують.

Хто ж і про що розказує в цьому номері?

Надійка Гербіш — про те, як історії народжуються і плекаються у спілкуванні з іншими людьми.

Галина Качур з Іллею Сушенцевим — про те, як ми сплітаємо з історій свою ідентичність і навіщо це робимо.

Отець Войчех Сурувка OP — про відповідальність за слова, на якій наголошує християнська традиція.

Ірина Максименко — про те, що життя і вчинки інших людей не обов'язково вкладаються в ті історії про світ, які ми звикли собі розповідати.

Ірина Пустиннікова — про переплетіння доріг і наративів, здатне завести на край світу (чи принаймні в якесь цікавезне місце).

Ксенія Сокульська — про те, як оповідачі історій витворюють світ, і про дві книжки, що придивляються до цього процесу.

Катерина Рудик — про захопливі наративи, яким не завжди варто вірити, і про романи, які переповідають дві такі історії з реального життя.

Юлія Карпицька — про те, що нам здатні розповісти містечка, якщо достатньо уважно до них придивитися.

Тарас Лютий — про самопізнання, без якого годі намагатися дати собі раду з рештою історій, що їх пропонує світ.

Отець Ігор Гнюс ОР — про природну людську цікавість до того, як усе (в буквальному сенсі все) почалося, і про історії, які ми з цього приводу складаємо.

Богдана Матіяш — про маленькі чудеса, які підказують, що навіть відхід до іншого світу — не перешкода для любові й піклування.

Ольга Герасименко — про повний див середньовічний світ, до якого не варто підходити з сучасними упередженнями.

Отець Петро Балог ОР — про те, як легко буває навіть у сухих переліках фактів помітити упередження й переконання того, хто ці переліки склав.

Костянтин Москалець — про те, що не всі історії правдиві, а навіть ті, у яких є зерно правди, не завжди мають на меті благо.

РЕДАКЦІЯ VERBUM 28 ЛИПНЯ 2021

Warning: count(): Parameter must be an array or an object that implements Countable in **/home/kairosbo/verbum.com.ua/www/wp-includes/post-template.php** on line **284**